

[Arbejdsministeren]

retningslinjer, der gælder, og jeg håber meget, at det, næste gang jeg skal etablere udvalg, bliver med en væsentlig bedre repræsentation af de to køn.

Jeg kan i øvrigt orientere om, at der, når jeg har udpeget formænd og lign. inden for mit eget område, er en meget ligelig repræsentation af mænd og kvinder, netop fordi jeg har det samme formål som spørgeren.

Bente Søtoft (SF):

Jeg er selvfølgelig tilfreds med, at Statsministeriet nu præciserer over for de forskellige ministerier, at ligebehandlingsloven skal overholdes.

Det, der er problemet, er jo organisationerne, og det gælder både arbejdstagernes og arbejdsgivernes. Vi har i forbindelse med debatten vedrørende arbejdsmarkedspensionsudvalgets nedsættelse set, at der sandelig ikke er nogen, der skal komme her og bestemme over, hvem organisationerne skal udpege, og jeg mener, at den største svaghed i loven selvfølgelig er, at organisationerne holder fast på deres suverænitet i denne sammenhæng.

Jeg synes også, at arbejdsministerens svar giver anledning til et forslag om ændring af ligebehandlingsloven, sådan at dispensation kun gives i ganske særlige tilfælde. For hvis organisationerne ikke selv kan finde ud af det – og det kan de tilsyneladende ikke i det Herrens år 1988 – må de altså have med krabasken.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Man kan jo få med krabasken på forskellig måde, og jeg deltager gerne i at give organisationerne med krabasken, bl.a. via vores lille dialog her i Folketingssalen. Jeg synes også, at organisationerne i højere grad skulle leve op til loven.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for lovændring eller ej, er det Statsministeriets ressort, og Statsministeriet mener ikke på nuværende tidspunkt, at der er behov for at ændre loven, men Statsministeriet og statsministeren deler vores fælles ønske om, at også organisationerne får set lidt på deres egen struktur og bemanding og sørget for, at de i fremtiden også kan pege på kvinder til den type opgaver.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 809

5) Til *skatteministeren* af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvad kan ministeren oplyse om størrelsen af det nuværende danske skattetryk set i forhold til de øvrige landes skattetryk beregnet inklusive samtlige direkte og indirekte skatter?«

Pia Kjærsgaard (FP):

Skatteministeren har for nylig udtalt, at Danmark har verdens højeste skattetryk, men jeg erfarer senere, at ministeren ikke er enig med statsministeren, der nemlig har en anden opfattelse.

Nu er der flere måder at beregne skattetrykket på, og jeg vil bede skatteministeren i sin besvarelse oplyse, hvordan ministeren er nået til sit resultat. Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at det er det aktuelle skattetryk for 1988, vi taler om, og ikke tal beregnet for længe siden af OECD. Vi må bede om opdaterede tal fra ministerens side, så vi samtidig kan få afklaret, hvordan skatteministeren og statsministeren kan oplyse to forskellige størrelser, samt hvem af ministre der oplyser det rigtige tal.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Af den seneste OECD-opgørelse over skattetrykket – og det vil sige skattetrykket målt som de samlede skatter og afgifter i procent af bruttonationalproduktet – i medlemslandene fremgår det, at Danmark i 1986 havde det næsthøjeste skattetryk, nemlig godt 50 pct.; det blev kun overgået af Sverige, som havde et skattetryk på over 52 pct.

Fru Pia Kjærsgaard beder om nye, opdaterede tal, men der foreligger ikke nyere fuldt sammenlignelige opgørelser over skattetrykket i OECD-landene. Jeg er dog i stand til at give nogle oplysninger på grundlag af nationale opgørelser.

I budgetregørelsen fra 1988 skønnes det danske skattetryk i 1987 at blive på 51,4 pct. og i 1988 på 51,9 pct. I Sverige skønnes skattetrykket i 1987 at blive på 55,4 pct. og i 1988 på mod 56 pct. I Norge, som ligger tæt på disse procenttal, ventes skattetrykket i 1987 og 1988 at blive nogenlunde uændret i forhold til 1986. Der er altså udsigt til, at Danmark også i 1988 vil have det næsthøjeste skattetryk i OECD-landene, opgjort på den måde, som er den officielle.